नकुलस्तं तथेत्युक्त्वा शीघ्रमारुह्य पादपं । अब्रवीद्भ्रातरं ज्येष्ठमभिवीक्ष्यसमन्ततः ।
पश्यामि बकुलान् राजन् वृक्षानुदकसंश्रयान् । सारसानाञ्च निर्ह्रादमत्रोदकमसंशयं ।
ततोऽब्रवीत् सत्यधृतिः कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । गच्छ सौम्य ततः शीघ्रं तृणैः पानीयमानय । १०२४०
नकुलस्तु तथेत्युक्त्वा भ्रातुर्ज्येष्ठस्य शासनात् । प्राद्रवद्यत्र पानीयं शीघ्रञ्चैवान्वपद्यत ।
स दृष्ट्वा विमलं तोयं सारसैः परिवारितं । पातुकामस्ततो वाचमन्तरीक्षात् स शुश्रुवे ।
॥ यक्ष उवाच ॥ मा तात साहसं कार्षीर्ममं पूर्व्वपरिग्रहः । प्रश्नानुक्त्वा तु माद्रेय ततः पिब हरस्व च ।
अनादृत्य तु तद्वाक्यं नकुलः सुपिपासितः । अपिबत् शीतलं तोयं पीत्वा च निपपात ह ।
चिरायमाणे नकुले कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । अब्रवीत् भ्रातरं वीरं सहदेवमरिन्दम । १०२४५
भ्राता हि चिरयातो नः सहदेव तवाग्रजः । तथैवानय सोदर्य्यं पानीयञ्च त्वमानय ।
सहदेवस्तथेत्युक्त्वा तां दिशं प्रत्यपद्यत । ददर्श च हतं भूमौ भ्रातरं नकुलं तदा ।
भ्रातृशोकाभिसन्तप्तस्तृषया च प्रपीडितः । अभिदुद्राव पानीयं तदा वागभ्यभाषत ।
मा तात साहसं कार्षीर्ममं पूर्व्वपरिग्रहः । प्रश्नानुक्त्वा यथाकामं पिबस्व च हरस्व च ।
अनादृत्य तु तद्वाक्यं सहदेवः पिपासितः । अपिबत् शीतलं तोयं पीत्वा च निपपात ह । १०२५०
अथाब्रवीत् स विजयं कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । भ्रातरौ ते चिरगतौ बीभत्सो शत्रुकर्षण ।
तौ चैवानय भद्रन्ते पानीयञ्च त्वमानय । त्वं हि नस्तात सर्व्वेषां दुःखितानामुपाश्रयः ।
एवमुक्तो गुडाकेशः प्रगृह्य सशरं धनुः । आमुक्तखड्गो मेधावी तत्सरः प्रत्यपद्यत ।
ततः पुरुषशार्दूलौ पानीयहरणे गतौ । तौ ददर्श हतौ तत्र भ्रातरौ श्वेतवाहनः ।
प्रसुप्ताविव तौ दृष्ट्वा नरसिंहः सुदुःखितः । धनुरुद्यम्य कौन्तेयो व्यलोकयत तद्वनं । १०२५५
नापश्यत्तत्र किञ्चित् स भूतमस्मिन्महावने । सव्यसाची ततः श्रान्तः पानीयं सोऽभ्यधावत ।
अभिधावंस्ततो वाक्यमन्तरीक्षात् स शुश्रुवे । किमासीदसि पानीयं नैतच्छक्यं बलात्त्वया ।
कौन्तेय यदि प्रश्नांस्तान्मयोक्तान् प्रतिपत्स्यसे । ततः पास्यसि पानीयं हरिष्यसि च भारत ।
वारितस्त्वब्रवीत् पार्थो दृश्यमानो निवारय । यावद्बाणैर्विनिर्भिन्नः पुनर्नैवं वदिष्यसि ।
एवमुक्त्वा ततः पार्थः शरैरस्त्रानुमन्त्रितैः । प्रववर्ष दिशः क्षुण्णाः शब्दविद्धञ्च दर्शयन् । १०२६०
कर्णिनालीकनाराचानुत्सृजन् भरतर्षभ । स त्वमोघानिषून्मुक्त्वा तृष्णयाऽभिप्रपीडितः । अनेकैरिषुसङ्घातैरन्तरीक्षे ववर्ष ह ।
॥ यक्ष उवाच ॥ किं विधानेन ते पार्थ प्रश्नानुक्त्वा ततः पिब । अनुक्त्वा च पिबन् प्रश्नान् पीत्वैव न भविष्यसि ।
एवमुक्तस्ततः पार्थः सव्यसाची धनञ्जयः । अवज्ञायैव तां वाचं पीत्वैव निपपात ह ।
अथाब्रवीद्भीमसेनं कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः । नकुलः सहदेवश्च बीभत्सुश्च परन्तप ।
चिरङ्गतास्तोयहेतोर्नचागच्छन्ति भारत । तांश्चैवानय भद्रन्ते पानीयञ्च त्वमानय । १०२७५
भीमसेनस्तथेत्युक्त्वा तं देशं प्रत्यपद्यत । यत्र ते पुरुषव्याघ्रा भ्रातरोऽस्य निपातिताः ।
तान् दृष्ट्वा दुःखितो भीमस्तृषया च प्रपीडितः । अमन्यत महाबाहुः कर्म्म तद्यक्षरक्षसां ।